

CHƯƠNG 1998 PHÁP HỮU CAO XUÂN THÚY HÀ

Thật ra bà Cao Thúy Hà học đạo cũng không có gì đặc biệt, tuy nhiên hoàn cảnh vào pháp của vị này khá vui nên tôi xin mạn phép kể lại cho các pháp hữu tường lãm:

Khoảng tháng 10 năm 1996, từ San Diego, một nơi cách Northridge hơn 3 tiếng lái xe, cô Hà gọi đến xin được trị bệnh. Cô hiện mang một chứng bệnh ung thư đã đến thời kỳ nặng, máu ra nhiều nên cô cầu cứu xin giúp khẩn cấp:

- Thầy ơi! Thầy cứu cho con, gia đình con đã có nhiều người chết vì bệnh này rồi! Xin Thầy cứu giùm, con bị đau quá!

Sau khi biết chỗ ở của cô khá xa nơi tôi mà tôi thì không tiện đến nơi ấy. Tôi mới hỏi địa chỉ của cô để gửi thuốc đến. Nghĩ là tôi thoái thác, cô Hà khóc lóc:

- Con lạy Thầy, con có đọc sách Ánh Sáng Mặt Pháp, con biết Đức Ngài đã từng cứu cho nhiều người. Con cũng đã xin Ngài cứu cho con. Xin Thầy làm phước cứu cho con!

Tôi nói:

- Thầy sẽ giúp! Thầy sẽ gửi thuốc xuống cho cô!

Cô nói:

- Nhưng bây giờ con đau quá, máu lại ra nhiều. Con lại không có xe để xuống Thầy. Lạy Thầy cứu giùm. Con nghèo lắm, con không có tiền nhưng khi con mạnh con sẽ giữ em nhỏ để có tiền trả cho Thầy!

Tôi nói:

- Không! Tôi không có lấy tiền! Tôi cũng đang bận nên tôi không đến đó được!

Cô Hà vẫn còn nài nỉ. Tôi hỏi:

- Cô đạo gì?

Cô nói cô không hẳn có một đạo gì cả. Tôi bảo cô:

- Vạy thì cô ra ngoài Trời, cầu nguyện với Trời cũng được, xin Trời giúp cho!

Bây giờ viết lại những dòng chữ này, nếu đặt tôi vào vị trí của cô Hà lúc đó thì chắc chắn ông Thầy này đã từ chối rồi. Ông biểu mình cầu với Trời, vậy thôi coi như bỏ luôn rồi! Nhưng với tâm của tôi lúc ấy, tôi bảo cô Hà cầu với Trời chính là bảo thiệt, chứ không có giả. Tôi vẫn thấy người này luôn nài nỉ nên tôi cũng hơi lạ, tại sao tôi đã chỉ đường rồi mà người này vẫn không biết? Tôi bảo thêm:

- Cô mang theo một bình nước uống đặt ở ngoài Trời, xong thì gọi cho tôi!

Tôi cúp phone, 5 phút sau cô gọi lại cho tôi báo là cô đã chuẩn bị mọi thứ theo tôi yêu cầu. Tôi nói:

- Thầy đã làm rồi!

Cô như chưa hiểu:

- Thưa Thầy! Con đã làm theo lời dạy của Thầy, đã chuẩn bị bình nước rồi!

Tôi lập lại:

- Thầy đã đến trị cho cô rồi!

Cô nói:

- Hèn gì, tự dưng con thấy người con nóng ran lên, máu cũng đã ngưng chảy rồi.

Tôi cứ đều đặn trị cho cô bằng phương pháp cách không, rồi gửi thuốc, rồi điểm nước cách không... cuối cùng chứng bệnh ung thư của cô Hà ở giai đoạn nguy kịch đã khỏi hẳn.